

nomen en rukt op Havana aan; zijn voorhoede verwoest Matanzas. Hij heeft de stad Santa Clara niet genomen en rukt geenszins op Havana aan; de Spaansche troepen hebben Matanzas nagenoeg gezuiverd. Enzoovoorts.

De Spaansch-Amerikaansche onderhandelingen. — De Vereenigde Staten hebben hun bemiddeling aangeboden om de Cubaansche quaestie op te lossen. Canovas heeft verklaard dat hij geen bemiddeling kon aanvaarden, doch dat hij hervormingen op Cuba zou invoeren, zoodra daar een beslissende slag geleverd was. Spanje en Amerika zijn het eens geworden ter zake van Cuba. De Spaansche gezant te Washington heeft verklaard dat hij geen bemoeiing van Amerika kon dulden; te Madrid is van een schikking niets bekend. De hervormingen op Cuba zullen 23 Januari worden afgekondigd en spoedig ingevoerd. De hervormingen zullen op zijn vroegst in Februari worden afgekondigd en eerst na den „beslissenden slag” worden ingevoerd. Enzoovoorts.

De Spaansche regeering heeft het nu zelf ondervonden, hoe dom een dergelijke wijze van het publiek voorlichten is. Want nu de Amerikanen ook aan het liegen gegaan zijn, is de zenuwachtigheid en de ontevredenheid in Spanje aanmerkelijk toegenomen. De pers valt met groote heftigheid generaal Weyler en nu ook Canovas aan en deze dacht er zelfs over — of was ook dit een sensatiebericht? — den staat van beleg af te kondigen en alle bladen te schorsen.

Zoo blijft daar in het land alles roerig en gevaarlijk en er is reeds over gesproken, dat Canovas zou aftreden en Sagasta met de liberale partij de regeering weer in handen nemen. Hiertegen bestaat evenwel dit groote bezwaar, dat de groote meerderheid van de Cortes conservatief is en deze volksvertegenwoordiging dus in de hoop op een andere samenstelling zou moeten worden ontbonden.

Het kan ook zijn dat Canovas, tengevolge van zijn hardnekkig vasthouden aan dien onfortuinlijken opsnijder generaal Weyler, en van zijn dwaze dreigementen tegen de pers, in eens wordt omvergeworpen, als Crispi — van wien hij overigens niets heeft — na den slag van Adoea. Dan zal Sagasta vanzelf de man zijn.

Even voor Tsaar Nikolaas zijn groote reis door Europa zou beginnen, in het laatst van Augustus van het vorige jaar, stierf plotseling in den trein de Russische minister van buitenlandsche zaken, prins Lobanof-Rostofsky. De op hem volgende in rang, Sjisjkin, schoof voorloopig in zijn plaats en vergezelde den Tsaar op diens reis. De minister heeft niet veel van zich laten spreken bij die gelegenheid. Hij schijnt meer een stille werker te zijn, een man wiens plaats eigenaardig op den tweeden rang is, moge hij ook daar boven velen uitblinken. Men begon er gedurende de reis al aan te twifelen of hij wel de opvolger van prins Lobanof zou worden en na de reis was het zeker dat hij het niet zou zijn.

Er zijn toen allerlei namen genoemd, tot die van hooge hofbeambten toe, die toch geen diplomatieke opleiding hadden genoten. Niemand echter heeft